

Leuk, leuk, leuk, denkt ze in de badkamer

Seks is anders met een vrouw die weet bij hoeveel graden ijzer smelt. Dus bemiddelt escortbureau Women of the world alleen in mooie én hoogopgeleide vrouwen.

Jasmyn (22), studente natuurkunde, is vooral uit nieuwsgierigheid callgirl geworden.

tekst en fotografie **Corine Koole**

Wanneer de hotlobby binnenkomt en het kamernummer noemt van haar klant, schaamt ze zich niet. De man achter de balie weet wat ze komt doen, dat ziet ze aan zijn ogen, ze let altijd erg op ogen, ogen zijn misschien wel het allerbelangrijkst.

Zelf heeft ze prachtige donkere ogen. Ovale. Haar gezicht is donker. Ze heeft de telefonistes op het hart gedrukt nadrukkelijk te vermelden dat ze zwart is. Als iemand zegt: mwah, een zwart meisje, dan wil ze niet eens meer. Maar als een klant zegt: ha, leuk, ik hou wel van exotisch, kijk, dan is ze binnen.

Vreemd eigenlijk, denkt ze, dat het net is of haar rug rechter wordt als ze de draaideuren van het Hilton passeert, dat haar kin omhoog gaat, dat ze zich sexyer voelt en trots. Op het moment dat de chauffeur het portier achter haar dichtslaat, wordt ze iemand anders, of hoe zeg je dat, denkt ze, het is of er ineens een andere kant van haar wordt belicht. Nog maar een maand geleden wist ze niet dat seks zonder liefde zo gemakkelijk was. Nooit had ze vermoed dat je als escortgirl echt opgewonden raakt in de armen van een vreemde. Dat je niet hoeft te doen alsof, maar dat het echt lekker is.

Vreemd ja, dat ze zich niet schaamt, overdag een keurige studente natuurwetenschappen aan de Universiteit van Amsterdam en 's avonds op afroep beschikbaar als escortmeisje. Ze houdt ervan processen te ontleden, wil graag weten waarom de dingen gaan zoals ze gaan. Daarom wilde ze iets exacts studeren. Dezelfde nieuwsgierigheid bracht haar bij het escortbedrijf. En films als *Pretty Woman* en *Indecent Proposal* hielpen natuurlijk ook een handje, en hoe heet ie, die van Paul Verhoeven over die callgirl.

Niemand die iets van haar tweede leven weet. Het is maar goed dat haar moeder zo ver weg woont. Haar vriendinnen zouden het afkeuren, dat weet ze zeker. Er is er een

die het misschien zou begrijpen, de vriendin met wie ze vorig jaar naar de Kamasutra-beurs ging, de plek waar het allemaal begon met een workshop strippen. Zou haar romantische beeld kloppen, dacht ze toen ze het net afzocht naar meer informatie. Zouden alleen knappe, rijke, interessante mannen callgirls boeken? Of was ze te naïef, geloofde ze te veel in een Hollywoodsprookje?

Jasmyn staat in de badkamer van Women of the world, het Amsterdamse escortbureau

Engelsen zijn goeie minnaars, Amerikanen ook. Nederlanders iets minder

dat in 1998 werd opgericht onder het motto: *Done by women, run by women*. Het is half acht. Ze is 22. Over anderhalf uur wordt ze verwacht in een hotel bij Schiphol. Eerst gaat ze zich opmaken en daarna zal ze zich omkleden. Een tas vol kleren ligt in de kamer met de stapelbedden waar de meisjes af en toe slapen in afwachting van een klus. Wat ze gaat aantrekken, beslist ze pas op het laatste moment. Misschien de zwarte halterjurk, of een rok. Een broek kan ook. In ieder geval de zwarte of rode pumps.

Maar eerst een kanten body met jarretels.

Ze weet nog haar eerste keer, ruim vier weken geleden, dat ze doodnervus was, hoe die spanning afnam nadat ze een mooi lingerie-setje had aangetrokken. En toen bleek dat die man zo rustig was, natuurlijk. Op weg naar zijn huis zat ze nog te flippen, maar toen ze hem zag vanuit de auto, groot en lang en kalm, werden de zenuwen minder.

Lingerie is belangrijk. Goede lingerie. Niet per se geile. Móóie. Met bloemetjes. De

eerste keer droeg ze een setje, zwart met kleine blauwe bloemetjes. Borduurseltjes. Heel lief. Daarin voelde zich helemaal top en klaar voor de job. Niet als een agent in een uniform. Integendeel. Haar kleren wisselen haar persoonlijkheid niet uit, maar benadrukken die juist. Ze draagt niets wat ze in haar leven als student niet zou dragen. Alles uit haar weekendtas heeft ze al eens eerder aangehad. Hooguit combineert ze alles iets gewaagder.

Leuk, leuk, leuk, denkt ze in de badkamer, als ze haar lichte oogschaduw tevoorschijn haalt.

Ze verheugt zich op vanavond als op een avondje uit. Met een kwastje veegt ze over haar oogleden. Als ze klaar is, grabbelt ze een eyeliner uit het toilettaasje tevoorschijn. Met een hand trekt ze haar ooglid strak en met de andere tekent ze een lijntje. Ze is mooi. Ze heeft een prachtig lijf in de vorm van een 8, rond van voor en rond van achter, en een mooi, slim gezicht. Women of the world bemiddelt alleen in mooie, hoogopgeleide vrouwen. Seks is anders met een vrouw die weet bij hoeveel graden ijzer smelt.

Richard, de man die haar nu voor de derde keer geboekt heeft, is een Engelsman van rond de 40 met wie je kunt lachen. Geen kanjer, beetje dikkgig, niet een man waar ze in de Escape op zou zijn gevallen, maar wel een boeiend type en interessant is ook opwindend. Vanaf het moment dat hij de deur voor haar opendeed was het leuk. Engelsen zijn goeie minnaars. Amerikanen ook. Nederlanders iets minder. Richard kan hilarisch roddelen over zijn werk en zijn personeel en soms vertelt Jasmyn hem over de gedichten die ze schrijft. Dan zitten ze dicht tegen elkaar op de bank van zijn suite, en schuiven langzaam dicht naar elkaar, tot hij haar begint te zoenen en haar meeneemt naar het

kingsize bed. Van het escortbedrijf kreeg ze een flinke stapel condooms bij de eerste keer, als ze op waren zou ze er nog meer krijgen. Dat was wel even slikken. Maar in de tien keer dat ze met een man was, ging ze niet een keer over haar nek. Niet een keer moest ze iets overwinnen om haar kleren uit te trekken. Het mooiste is het, als op een onverwacht moment de telefoon gaat. Als het escortbedrijf laat weten dat de tijd erop zit, als ze hem zacht van zich afduwt en zegt: 'Sorry, I gotta go.' Als ze zijn ogen ziet, heel klein of juist groot, en hem hoort zeggen, dat hij wil dat ze blijft, dat haar huid zo zacht is, hoe hij fluistert: niet gaan nu, hoe hij nog voor ze haar kleren heeft aangetrokken naar zijn chequeboekje loopt, om nog een uurtje bij te boeken.

Dat zijn de gloriemomenten.

Natuurlijk heeft het vak alles met macht te maken. Zijn geld. Haar aantrekkingskracht. Maar het is ook de spanning, de nieuwsgierigheid, en de duidelijkheid die het onvergelijkbaar maken. Geen verhouding zo duidelijk als die tussen een hoer en een hoerenloper. Ze kan vertrekken, haar hand opsteken en weglopen. De deur achter zich sluiten, zonder jaloezie, zonder verwachtingen, zonder beloften. Kom daar maar eens om, in de liefde. Het is een andere wereld, een waar Jasmyn normaal niets mee te maken heeft. Vol mannen met belangrijke posities, oudere mannen, veel galanter dan de jongens in de discotheek. Nooit meteen er bovenop, maar altijd eerst kussen, strelen, hmmm, daar houdt ze van.

Ze wrijft haar lippen over elkaar. Rode lippenstift zou te veel zijn, ze wil er niet uit zien als een make-updoosje. Ze was bang, de eerste keer dat ze hier kwam, dat de vrouwen allemaal veel te blond zouden zijn met veel te veel dure make-up.

Vooroordelen.

Jasmyns 'lipglossje' komt uit een kleurloos

potje van de H&M, de oogschaduw is van Invite, de blush van de Etos. In een paar vegen met de borstel is ze klaar. In de badkamer die eruit ziet als een douche van een doorzonwoning, spreekt ze zichzelf toe. 'Nog even de wenkbrauwen, en dan stoppen, meer is niet nodig, kindje. Als je meer gaat smeren, ga je mierenneuken, je mag er wezen', prevelt ze vrolijk. 'Al zeg ik het zelf.'

Het moment dat ze aanklopt is het angstigste

Geen verhouding zo duidelijk als die tussen hoer en hoerenloper

moment van de avond. Je knokkels op het hout van de hotelkamer en dan wachten wie er open doet. Anderhalf uur duurt een gemiddelde boeking. 250 Euro, soms iets meer, houdt ze daaraan over.

Ze loopt terug naar de slaapkamer, vist een rok tevoorschijn en nog een. Ritselend vallen ze voor haar op de grond. De halterjurk is mooi, maar te koud. In een minuut is de keuze gevallen op een lavendelkleurige zijden, gerimpelde rok, aan de voorkant iets korter dan aan de achterkant.

Ze gaat zitten op de rand van het bed, strekt haar benen een voor een naar voren en trekt haar zwarte kousen aan. De jarretels maken afdrucken in de dunne stof. 'Hoe ga ik dit oplossen', zegt ze hardop, en kijkt op haar horloge. Het is half negen, toch nog te lang voor de spiegel gestaan, over een kwartier moet ze weg. Dan toch maar de zwarte rok? Ze raapt hem op, houdt hem voor, trekt een vies gezicht en propt hem weer in de weekendtas. Wat als ze nu eens de jarretels los maakt en de elastieken een beetje naar binnenmoffelt? Dan gaat ze bij Richard wel

even naar de badkamer gaan om ze weer vast te maken. Eenmaal binnen doen die dingen er minder toe.

Tjee, schiet ze toch nog in de stress.

Eens kijken. Wat nu nog. Iets erboven.

De eerste keer was de enige keer die ze niet kon wegspoelen onder de douche, alle andere mannen was ze vergeten op het moment dat ze thuis onder de douche vandaan kwam, haar pyjama aantrok en naar bed ging.

Boven haar rok trekt ze een zwart V-truitje aan en een laatste keer kijkt ze in de spiegel.

Richard heeft haar drie uur geboekt. Dubbel zo lang als gebruikelijk.

Jasmyn lacht als ze dat hoort. Net Hollywood.

Ze schiet haar schoenen aan en weg is ze, de auto in, op naar Schiphol. <

